

MET DE JEUGDCLUB MEE

Een dagje uit, fijn! Weer een kind zijn, roeien en knoeien op de Nieuwkoopse plassen met 26 jongelui en 6 begeleiders.

Al langs de weg ontdekten we dat Bilderdam een pittoresk stukje oud Holland is en bij aankomst in Nieuwkoop sprongen we blij de wachtende boten in. Boven ons vloegen een paar Zwarte sterns, terwijl Visdieven rond cirkelden. Op het stille water verrasten wij twee vroege vissers, terwijl wij op onze beurt verrast werden door een Bruine kiekendief.

Alles zag er zo groen uit, zo rustgevend. Er was tijd om met de verrekijsers rechts een Rietgors te bekijken en links een fris-kleurige Rietorchis te bewonderen. Natuurlijk herkenden we de volgende artiest, de Rietzanger. We merkten in zijn buurt vele Gele lissen op.

Langzaam gingen we door de waterwegen heen, langs landstrookjes met volop wuivende Kale jonkers. Wat groeide alles hard, de riemen raakten de Gele Plomp, ook de Vergeetmijnetjes en het Fluitekruid dat over de oevers hing. Ontelbaar veel bloeiend groen - voor ons vaak onbekend - afgewisseld met door ons wel herkende Echte koekoeksbloemen. Langs ons zwom een Tafeleend met haar jong.

Tegenover de Purperreigerkolonie stapten we aan land. Tijdens het eten van onze boterhammen konden we twee van de koloniebewoners observeren. Weer onderweg hoorden we een Grote karekiet concurreren met een Kleine Karekiet. Overal krulde en kroop de lilablauwe Moeraslathyrus. Die kwam steeds dichterbij, terwijl ons waterpad zich versmalde. We moesten ons volledig concentreren op het roeien.

Hééé, het waterpad werd te smal om te roeien. Het leek een kermis met botsbootjes. "Op je tenen en punter maar met je riemen! Zou dit waterpad eindigen in louter groen? Nee, wij wonnen het van de planten en verdienden zo wat rust op een weilandje, waar prachtig Rondbladig Zonnedaauw stond te prijken. Hier was het water breed en het lokte de jeugd weg van hun pauze om hun roeivakmanschap uit te oefenen.

Toen, "Voorwaarts sterke mensen, achter die Blauwe reiger aan!" Bij iedere bocht zagen we dezelfde wulp en af en toe vloog er een Aalscholver. We voeren langs veel Witte waterlelies, zagen een flinke Borstelrups en hoorden het onmiskenbare geluid van een Snor. Achter de waterkant - wit van de tere Moeraswalstro - merkte onze leider de pluim van een Moerasspirea op.

Het water werd een grote plas. Rustig en helemaal tevreden begonnen wij aan het laatste stuk van onze route. Maar het weer kreeg een sombere stemming, de plas toonde boze grijze golven met witte koppen. Moedig probeerden wij de riemslagen zingend te tellen. Toch werden onze - plotseling kleine en kwetsbare - boten door de sterke wind en de slagregens uit de koers geslagen. Op slechts enkele centimeters van de oeverbeschermende wilgenmanden moest nog een beslissing worden genomen: wij trokken ons terug in een kalmere inham.

We deden nog een poging tegen de natuurelementen in, door een omleidingskreek te proberen, maar deze liep helaas dood! Zo waren niet alleen wijzelf doornat, ook ons moreel was bijkans verdrongen! We moesten keren en wachten op beter tijden. Toen de wind wat minder werd konden we eindelijk de veilige haven bereiken. In het restaurant kregen droge doeken en warme hapjes onze volle aandacht. En in die gezellige sfeer daarbinnen, werden we het er met elkaar over eens, dat onze tocht toch wel de moeite waard was geweest!!